

فیلم مستند درام و ساختار دراما تیک

همایون امامی

فهرست

۱	پیش‌گفتار
۷	بخش اول: تعاریف و کلیات
۲۳	بخش دوم: عوامل ساختاری در فیلم مستند
۳۵	درآمد
۳۷	تدوین
۶۳	صدا
۸۱	سکوت
۹۰	موسیقی
۱۲۳	گفتار متن
۱۰۹	داستان
۱۷۷	اعلام

الف. تعریف فیلم مستند

سینما با فیلم مستند شروع می‌شود. برادران لومییر^۱ نخستین فیلم‌های سینما را از فعالیت‌های روزمره‌ی زندگی برداشتند: ورود قطار به ایستگاه، خراب کردن دیوار توسط کارگران ساختمانی، صحنه خوردن کودک در باغ و نظایر آن، همه برداشت‌هایی از زندگی بودند.

وقتی چند سال بعد شعبده‌بازی به نام ژرژ ملیس^۲ که بعدها پدر سینمای تخیلی لقب گرفت، فیلم‌های اعجاب‌برانگیز و غیرمتعارف خود را ساخت، سینما به دو شاخه‌ی اصلی تقسیم شد: سینمای تخیلی یا Fiction و سینمای غیرتخیلی یا Non Fiction. بعدها با رشد هر یک از این شاخه‌ها، تمایز آن‌چنان شد که بر خلاف امروز، به راحتی از یکدیگر قابل تفکیک بودند. در این بخش تلاش می‌شود تعاریف شاخصی که سینمای مستند از آغاز تا به امروز به خود دیده مورد اشاره قرار گیرد.

دارند. حتی می‌توان اخبار روزنامه‌های مختلفی که خط مشی‌های متفاوتی هم بر آن‌ها حاکم است را از این قاعده مستثنی ندانست. اما هر روزنامه سرمقاله‌ای دارد که به طور دقیق از خط مشی و تحلیل‌های سیاسی-اجتماعی گردانندگان آن روزنامه تعیت می‌کند. بی‌تردید سرمقاله‌های دو روزنامه‌ی دست‌راستی و دست‌چپی با یکدیگر قابل مقایسه نخواهند بود.

بارسام می‌نویسد:

فیلم‌های غیرتخیلی را می‌توان با کاراکتر روزنامنگاری مقایسه کرد و تفاوت‌های بین فیلم مستند و واقعی، تقریباً همان تفاوت‌هایی است که بین سرمقاله و صفحات خبری دیده می‌شود. سرمقاله برای خوانندگان طبقه‌بندی خاص خود را دارد و عموم خوانندگان می‌دانند که هر سرمقاله‌ای بر پایه‌ی عقیده‌ی سردبیر نوشته می‌شود و تا حدی بر مبنای حقیقت استوار است. در حالی که صفحات خبری کاملاً متفاوتند. بعضی اوقات صفحات مخصوص خبر، محتوی اخباری هستند که خبرنگاران روزنامه با بی‌سیم مخابره کرده‌اند، و گاهی حاوی خبرهایی است که امضای خبرنگار در پای اصل خبر دیده می‌شود. مهم نیست که خبرنگاران تا چه حد سعی می‌کنند با خوانندگان خود صادق باشند. آن‌چه اهمیت دارد آن است که گزارشگران بیش‌تر حقایق را از صافی احساسات ذهنی خود عبور می‌دهند. با این حال، طبیعی است که آن‌ها به واقعیت امر نیز توجه دارند.^۱

اهم نقطه نظراتی که صاحب‌نظران در تعریف فیلم مستند از آغاز تاکنون ارائه کرده‌اند به این شرح است:

۱. زیگا ورتوف^۲ فیلم مستند را در رابطه با نظریه‌ی سینما-چشم و نحوه برخورد مستندساز با واقعیت، این گونه تعریف می‌کند: من سینما-چشم هستم. من چشم مکانیکی هستم. من دستگاهی هستم که دنیا را به آن صورتی که تنها خودم می‌توانم ببینم به شما

ریچارد میران بارسام^۳ فیلم غیرتخیلی را این گونه تعریف می‌کند: در فیلم غیرتخیلی سعی می‌شود تا احساسی که وجود داشته، تا آن‌جا که موقعیت اجازه می‌دهد، هرچه نزدیک‌تر به واقعیت بازسازی شود.^۴

فیلم غیرتخیلی نیز در تقسیمات سینمایی، خود به دو شاخه‌ی واقعی^۵ و مستند^۶ تقسیم می‌شود. در تعریف فیلم واقعی آمده است:

اساساً فیلم واقعی فاقد پیام به مخصوصی است. اما اگر اتفاقاً حامل پیامی باشد، که بعضی فیلم‌های واقعی در بردارنده پیامی هستند، الزاماً اجزای دیگر فیلم را تحت الشاع خود قرار نمی‌دهد.^۷

شاید اگر در این‌جا پیام را تفسیر و موضع‌گیری تلقی کنیم، به روح تعریف میران بارسام نزدیک‌تر شویم. او در فراز دیگری از همان منبع، فیلم مستند را این گونه تعریف می‌کند:

فیلم مستند به جای تخیل به توصیف حقایق می‌پردازد. سازنده‌ی فیلم مستند دید شخصی و دوربین خود را بر روی موقعیت‌های واقعی، اشخاص، کارها و حوادث متمرکز کرده و کوشش می‌کند تفسیر جامعی از آن‌ها به عمل آورد.^۸

در صفحات بعد با بررسی آرای مختلف در تعریف سینمای مستند، اهمیت وجه تفسیر در فیلم مستند، خود را بهتر می‌نمایاند. ولی در این‌جا بد نیست از تشبیه جالب میران بارسام یاد کنیم که در قیاس فیلم مستند با مطالب یک روزنامه موفق می‌شود توضیح بهتری به دست دهد. او فیلم‌های واقعی را به اخباری تشبیه می‌کند که همه‌روزه در روزنامه‌های مختلف و اغلب در صفحات حوادث درج می‌شود. این اخبار از ماهیتی گزارشی برخوردارند و فاقد هر گونه جانبداری هستند. به این صورت که خبرنگار با حاضر شدن در محل وقوع حادثه یا رخداد، خطوط کلی آن را بیان کرده است. با نگاهی سرسری هم می‌توان دریافت که اخبار خبرنگاران مختلف در حقیقت مطالب متنوع صفحاتی از این دست، صرف نظر از ماهیت رخداد، از هر نظر به هم شباهت